

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет

МАГІСТЕРСЬКІ СТУДІЇ

Випуск XVII (2)

Альманах

Херсон – 2017

УДК 378.4
ББК 74.580.4

Магістерські студії. Альманах. Вип. 17 (2). – Херсон. ХДУ, 2017 – 243 с.

Рекомендовано до друку вченою радою ХДУ (протокол № 11 від 27.03.2017 р.)

Редакційна колегія: *Тюхтенко Н.А.*, канд. екон. наук, професор кафедри, проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи (голов. ред.); *Юркова Т.Ф.*, канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки, психології й освітнього менеджменту (відп. секр.); *Левченко М.Г.*, канд. пед. наук, професор кафедри, заслужений працівник культури України, декан факультету культури і мистецтв; *Пилипенко І.О.*, д-р геогр. наук, доцент, декан факультету біології, географії і екології; *Мохненко А.С.*, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри економіки підприємства; *Песчаненко В.С.*, д-р фіз-мат наук, професор кафедри інформатики, програмної інженерії та економічної кібернетики; *Голяка С.К.*, канд. біол. наук, доцент кафедри медико-біологічних основ фізичного виховання та спорту; *Кузовова Н.М.*, канд. іст. наук, доцент кафедри історії України та методики викладання; *Лось О.М.*, канд. псих. наук, доцент кафедри математично-природничих дисциплін та логопедії; *Полещук С.В.*, канд. біол. наук, доцент кафедри корекційної освіти; *Храпко Т.А.*, канд. пед. наук, доцент кафедри технологічної освіти та побутового обслуговування; *Суворова Т.М.*, канд. філ. наук, викладач кафедри англійської мови та методики її викладання; *Гавловська А.О.*, старший викладач кафедри галузевого права; *Омельчук Ю.О.*, викладач кафедри мовознавства.

Автори опублікованих праць несуть повну відповідальність за точність наведених фактів, цитат, посилань, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

УДК 378.4
ББК 74.580.4

© ХДУ, 2017
© Редакційно-видавничий
відділ ХДУ, 2017

Адреса: Херсонський державний університет,
вул. 40 років Жовтня, 27, (Університетська, 27), м. Херсон, Україна, 73000

зуйок, ходуличник, кулик-сорока, кроншнеп малий, кроншнеп середній, дерихвіст лучний, дерихвіст степовий, червоноголовий сорокопуд.

В регіоні Чорноморського біосферного заповідника в останні роки визначальну роль для стану теріокомплексів відіграє гідрологічний фактор, який вплинув наступним чином: посилення згінно-нагінних явищ спровокувало міграцію степових видів тварин (хом'ячок сірий, сліпак, миші курганцева, мала лісова, польова, полівки суспільна і східноєвропейська, великий тушканчик); підтоплення призвело до появи непритаманних видів – вужі, черепахи, жаби, ропухи, коловодні комахи, водяні полівки тощо [1].

Внаслідок пожеж зменшилась чисельність їжака звичайного, зайця-русака. Утворення лісових масивів навколо заповідних ділянок послужило причиною перерозподілу великих ссавців (хижаків, копитних) на суміжних територіях, викликало інвазію кабана, вовка з більш північних районів.

Значний вплив на фауну прилеглих до заповідника територій має припинення випасу, пов'язане з різким зниженням поголів'я великої рогатої худоби і малого рогатого скота. Особисту худобу сільські громади пасуть, в основному, поблизу сіл в радіусі не більше 5 км, що веде до посилення пасовищного навантаження поблизу населених пунктів. Внаслідок цього, степові види ссавців: малий ховрашок, великий тушканчик, степовий тхір, які надають перевагу пасовищним біотопам, в околицях сіл і хуторів зустрічаються частіше, ніж на невипасних заповідних територіях.

Значних змін зазнав також й тваринний світ причорноморського степу, що охоплений зрошуванням. Через деградацію степових біотопів майже зникли представники степового фауністичного комплексу: великий тушканчик, малий ховрах, степова мишівка та степова строкатка. Змінився характер домінування серед мікромамалій. Внаслідок скидів стічних вод з об'єктів рекреації значною мірою зруйнована природна екосистема Тендрівської затоки, знизилась її біологічна продуктивність, відчутно погіршилися умови існування водоплавних птахів.

Незаконне полювання призвело до скорочення чисельності вовків, диких кабанів, козуль [2].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Природничий альманах. Збірник наукових праць // Біологічні науки. – Херсон: ПАТ “Херсонська міська друкарня”, 2012. – №18. – 240 с.
2. Селюніна З.В. Видова й таксономічна різноманітність наземних хребетних Херсонщини / З.В. Селюніна, Л.Ю. Русіна, О.О. Маркауцан // Природничий альманах. Сер.: Біологічні науки. – Херсон: Персей, 2002. – № 2(3). – С. 211.

Рекомендує до друку науковий керівник доцент О.П. Кундельчук

УДК 591.3:591.8

Гриценко Л. В.

КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОЛІОМІЄЛІТУ І ГОСТРИХ ПАРАЛІЧІВ У ДІТЕЙ НА ЕТАПІ ЛІКВІДАЦІЇ ЗАХВОРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

У статті розглядається рівень профілактики поліомієліту та доцільність вакцинації в Україні, аналізуючи епідеміологічні дані за останні роки.

Ключові слова: поліомієліт, в'ялий параліч, вакцинація, поліовірус, напруга імунітету, ОПВ, ІПВ.

The article considered the level of prevention of poliomyelitis and the feasibility of vaccination in Ukraine, analyzing epidemiological data in recent years.

Key words: poliomyelitis, flaccid paralysis, vaccination, poliovirus, voltage immunity, OPV, IPV.

Поліомієліт – гостре інфекційне захворювання, яке зумовлене поліовірусом, що вражає сіру речовину спинного мозку з розвитком парезів та паралічів, закінчуючись смертю хворого. Збудник поліомієліту (*poliovirus hominis*) етіологічно належить до групи пікорнавірусів та існує у вигляді 3 незалежних типів [1, с. 241]. Майже в 95% випадків поліомієліт ніяк себе не проявляє, саме тому більшість людей і не знають, що інфіковані поліовірусом. Ці люди несуть вірус у кишечнику і можуть безсимптомно поширювати інфекцію, до того часу коли виникає перший випадок поліомієліту з ознаками паралічу. З цієї причини ВООЗ стверджує, що один підтверджений вірусологічно випадок паралітичної форми поліомієліту вже може свідчити про спалах. Більшість заражених (90 %) не мають жодних проявів захворювання або незначні симптоми, які зазвичай залишаються непоміченими. В сучасних умовах, як правило виявляють поліомієліт, клінічним проявом якого є гострий в'ялий параліч. В одному з 200 випадків інфікування розвивається незворотній параліч (зазвичай ніг). 5 – 10 % з числа таких паралізованих людей помирають через параліч дихальних м'язів [2, с. 13].

Метою нашої роботи було провести аналіз епідеміологічних даних та з'ясувати доцільність вакцинації проти поліомієліту. Згідно мети були поставлені наступні завдання:

1. Вивчити особливості захворювань на поліомієліт та в'ялий параліч.
2. За допомогою літературних джерел, офіційної реєстрації захворюваності та статистичних даних за період з 2011 по 2015 роки виявити рівень профілактики поліомієліту в Україні.
3. Проаналізувати показниками напруги імунітету у дітей, які отримали щеплення проти поліомієліту та порівняти показники на вакцини ІПВ та ОПВ.
4. Визначити рівень та доцільність вакцинації в Україні за останні роки, аналізуючи тури імунізації.

Об'єкт дослідження – особливості поліомієліту та в'ялого паралічу.

При виконанні роботи використовувалися епідеміологічні, клінічні, лабораторні, бактеріологічні, вірусологічні, серологічні, імунологічні, функціональні та статистичні методи дослідження.

У результаті роботи дійшли до таких висновків:

1. Поліомієліт – гостре інфекційне захворювання, яке зумовлене поліовірусом та здатне перебігати з ураженням ЦНС, з виникненням парезів та паралічів, закінчуючись смертю хворого.
2. Згідно статистичних даних, профілактика поліомієліту в Україні за останні роки знаходиться на досить низькому рівні.
 - У 2014 році лише 40 % дітей були імунізовані, на початку 2015 року – лише 14 % віком до 1 року, а також зареєстровано 2 випадки поліомієліту.
 - Проаналізувавши статистичні дані трьох турів імунізації за 2015 – 2016 роки виявлено, що рівень вакцинації є недостатнім. Вакцинацією необхідно охопити не менше 95% дітей [3, с. 44].
3. З 120 обстежених дітей 119 мають активний імунітет проти захворювання. Ефективність вакцинації 99,2 %, що не залишає сумніву, що проведення вакцинації в Україні є доцільним. Тому вакцинація – це єдиний ефективний метод боротьби з поліомієлітом.
4. Проаналізувавши показники поствакцинального імунітету виявлено:
 - Напруга імунітету у дітей, які отримували щеплення, до I, II та III типу поліовірусу не нижче норми. Це свідчить про достатній рівень імунної відповіді організму на введення вакцини.

- У дітей, які отримали щеплення «живою» вакциною ОПВ, показники напруги імунітету нижче ніж показники при щепленні ППВ, але в той же час на належному рівні.
- При обстеженні дітей, які не отримували вакцинацію проти поліомієліту, виявлені антитіла до захворювання, це підтверджує данні про формування пасивного імунітету.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ворошилова М. К. Ентеровірусні інфекції людини / М. К. Ворошилова. – М.: Медицина, 1979. – 357 с.
2. Лещинська Є. В. Епідеміологія, клініка, діагностика і профілактика гострого поліомієліта / Є. В. Лещинська, І. М. Латишева // Епідеміологія та інфекційні хвороби. – 1998. – № 3. – С. 13.
3. Ліквідація поліомієліту та роль вакцинних вірусів в цьому процесі / В. Б. Сейбіль, Л. П. Малишкіна, І. К. Лаврова // Питання вірусології. – 2002. – № 5. – С. 43 – 46.

Рекомендує до друку науковий керівник доцент О. Б. Спринь

УДК 371.13.37.015.2

Гусевич Т.П.

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ

У статті розглядаються методи адаптації студентів до майбутньої професійної діяльності під час проходження психолого-педагогічної практики.

Ключові слова: професійна підготовка, адаптація студентів, педагогічна практика, удосконалення професійної підготовки.

The article deals with methods of adaptation of students to future professional activity during the passage of the psycho-pedagogical practices.

Key words: professional preparation, student teaching practice, improving professional training.

Поступова інтеграція України до європейського освітнього простору висуває нові вимоги перед вітчизняною системою освіти, серед яких найбільшого значення набуває удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів.

Сучасні педагогічні дослідження присвячені пошукам ефективних шляхів удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів на всіх її етапах, зокрема велика увага приділяється питанню вдосконалення організації та змісту педагогічної практики як невід'ємної частини навчально-виховного процесу у студентів педагогічних вузів [2].

Адаптація студентів до майбутньої професійної діяльності – одна з головних проблем, з якими стикаються освітні установи в даний час [4]. Питання співвідношення, взаємозв'язку особистості, освіти, праці є предметом вивчення, розуміння, осмислення протягом всієї історії розвитку наукової думки про людину в аспекті його громадської, соціальної сутності. Все це зумовило вибір теми нашого дослідження.

Об'єкт дослідження – процес професійної підготовки вчителя.

Предмет дослідження – методи адаптації студентів до майбутньої професійної діяльності.

Мета роботи – дослідити роль педагогічної практики як адаптації студентів до майбутньої професійної діяльності

Завдання дослідження:

- проаналізувати літературні джерела з досліджуваної проблеми;
- уточнити сутність основних понять дослідження;